

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือพี่น้องทางจิตของกันและกัน ลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อกัน จงกลายเป็นแม่น้ำคงคาที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ไม่ต่อสู้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกัน

คำถาม: พ่อทางจิตมีความรักลูกคนไหนเป็นอย่างมาก?

คำตอบ: 1) พ่อรักลูกที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลกโดยการทำตามศรัทธา 2) ผู้ที่กลายเป็นดอกไม้และไม่เคยทิ่มแทงผู้อื่นด้วยหนาม ผู้ที่อยู่กับผู้อื่นด้วยความรักเป็นอย่างมากและไม่เคยบูดบึ้งซึ่งตึงคือลูกที่เป็นที่รักของพ่อ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างและต่อสู้กันเองและกลายเป็นเช่นน้ำเกลือทำให้สูญเสียเกียรติของพ่อ พวกเขากลายเป็นผู้ที่ประณามพ่อ

โอมซานติ เช่นที่ลูกๆ ทางจิตรักพ่อทางจิต ในทำนองเดียวกันพ่อทางจิตก็รักลูกๆ ทางจิตด้วยเช่นกัน เพราะลูกกำลังให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ทั้งหมดเป็นที่รักของทุกคน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชายของกันและกัน ดังนั้นลูกจะต้องเป็นที่รักของกันและกันอย่างแน่นอน จะไม่มีความรักมากมายเช่นนั้นในหมู่คนภายนอกเหมือนอย่างที่ลูกของพ่อกับลูกควรจะมีความรักอย่างมากมายให้กับกันด้วยเช่นกัน หากพี่น้องรบรากันที่นี้หรือไม่มีความรักต่อกันและกัน พวกเขาจะไม่ใช้พี่น้องกัน ลูกควรจะมีความรักต่อกัน พ่อมีความรักต่อดวงวิญญาณและดังนั้นดวงวิญญาณควรมีความรักต่อกันและกันเช่นกัน ในยุคทองดวงวิญญาณทั้งหมดรักกัน เพราะสำนึกที่เป็นร่างจะแตกสลายไป ลูกพี่น้องทั้งหลายได้ให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกกำลังให้ประโยชน์แก่ตนเองและลูกควรจะให้ประโยชน์แก่พี่น้องของลูกด้วย เหตุนี้เองพ่อจึงทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง พี่น้องทางกายก็รบรากันเองเพื่อแบ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ไม่มีเรื่องของการรบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกันที่นี้ ลูกแต่ละคนต้องทำการเชื่อมต่อสายใยโดยตรง นี่คือการเดินทางที่ไม่ซับซ้อน ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อด้วยพลังโยคะ ลูกประกาศสิทธิในมรดกทางกายจากพ่อทางร่างกายในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อทางจิต ผู้ที่ลูกๆ ทางจิตได้รับมรดกทางจิตของลูกจากท่าน ลูกแต่ละคนต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกโดยตรงจากพ่อ ยิ่งลูกแต่ละคนจดจำพ่อมากเท่าไรลูกก็จะได้รับมรดกมากเท่านั้น เมื่อพ่อเห็นว่าลูกกำลังรบรากัน พ่อก็จะถามว่า ลูกเป็นเด็กกำพร้าหรือ? พี่น้องทางจิตไม่ควรที่จะรบราด้วยกันและกัน หากในฐานะที่เป็นพี่น้องแล้วลูกต่อสู้กันเอง หากไม่มีความรักแล้วก็เหมือนกับว่าลูกเป็นของราวัน พวกเขาทั้งหมดคือลูกที่เป็นเช่นปีศาจ ในกรณีนี้เมื่อลูกต่อสู้กันเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมันก็จะเหมือนราวกับว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างลูกที่เป็นเช่นปีศาจและลูกของพระเจ้า ดวงวิญญาณไม่ได้ต่อสู้กับดวงวิญญาณ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกที่สุดแสนหวาน อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือซึ่งกันและกัน เป็นเมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้นพ่อจึงอธิบายแก่ลูก แล้วพ่อจะพูดว่าลูกคือลูกที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเช่นนั้นคือลูกของราวันไม่ใช่ลูกของพ่อ เพราะลูกอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำเกลือ ลูกคงอยู่เหมือนน้ำมันและน้ำตาลเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ในเวลานี้ลูกต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากลูกเข้ากันไม่ได้หรือไม่ลงรอยกันแล้วลูกควรพิจารณาตนเองว่าเป็นของชุมนุมราวันในเวลานั้น ด้วยการเป็นเหมือนกับน้ำเกลือซึ่งกันและกันลูกก็เป็นเหตุที่ทำให้พ่อสูญเสียเกียรติของท่าน แม้ว่าลูกจะเรียกว่าเป็นลูกของพระเจ้าหากมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจในตัวลูก ลูกก็มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะมีคุณธรรมของพระเจ้าในตัวเขา เมื่อลูกสร้างสมคุณธรรมของพระเจ้าที่นี้พ่อก็พาลูกกลับไปกับพ่อแล้วลูกก็จะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับลูก พ่อรู้ว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและอยู่กันเหมือนน้ำเกลือ พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นลูกของพระเจ้า พวกเขาสร้างความเสียหายอย่างมากต่อตัวเขาเอง พวกเขาได้รับอิทธิพลของมายา พวกเขากลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกัน(ผู้ที่มีความขัดแย้ง) ที่จริงแล้วทั้งโลกเป็นเหมือนน้ำเกลือดังนั้นหากแม้กระทั่งลูกๆ ของพระเจ้ากลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือแล้วมันจะแตกต่างอะไร? พวกเขาเป็นเหตุที่ทำให้พ่อถูกประณาม ผู้ที่กลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือและเป็นเหตุที่ทำให้พ่อถูกประณามไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้ พวกเขาแม้กระทั่งเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกที่กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจะไม่มี การรบรากับใคร ลูกต้องไม่รบรากันและกัน ลูกต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันด้วยความรักที่นี้เพื่อที่จะมีความรักนั้นเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด หากหลังจากที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพ่อแล้วลูกไม่ได้กลายเป็นพี่น้องกันและแล้วลูกก็เป็นลูกที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อพูดมูรีเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างบางคนก็ไม่ได้ตระหนักว่าพ่อกำลังพูดสิ่งนี้กับพวกเขา มายาฉลาดมาก เหมือนกับที่หนูกัดในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้แต่จะรับรู้เลย ดังนั้นมายาเช่นกันก็เป่าลูกอย่างหวานชื่นมากแล้วก็กัดลูก และลูกก็ไม่แม้แต่จะรับรู้ถึงสิ่งนั้นเลย การบูดบึ้งซึ่งตึงกับกันและกันคืองานของชุมนุมที่

เป็นเช่นปีศาจ ที่ศูนย์ต่างๆมากมายลูกๆก็เป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม มายาก็เฝ้าแต่ทำสงคราม มายากลหนึ่งศีรษะลูกเช่นนั้นที่ลูกไม่รู้ตัวเลย ลูกต้องถามหัวใจของลูกว่าลูกมีความรักในหัวใจของลูกต่อกันและกันหรือไม่ ลูกคือลูกของมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นลูกต้องกลายเป็นแม่น้ำคงคาที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักแทนที่จะต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันและพูดสิ่งที่ไม่ดีหรือสิ่งที่ผิด เป็นการดีเสียกว่าที่จะไม่พูดอะไรเลย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! หากใครบางคนมีร่องรอยของความโกรธนั้นก็แสดงว่าไม่มีความรักนั้น เหตุนี้เองบาบาพูดว่า จงเขียนชาร์ทของลูกทุกวัน หากลูกไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจของลูกได้ผลที่ตามมานั้นจะเป็นเช่นไร? ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? พ่ออธิบายว่า หากใครบางคนไม่ทำงานรับใช้สภาพของเขาจะกลายเป็นเช่นไร? สถานภาพของเขาก็จะลดลง ทุกคนจะมีนิมิต ลูกก็จะมีนิมิตของการศึกษาเล่าเรียนของลูกเช่นกัน เป็นเพียงหลังจากที่ลูกได้นิมิตแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการโยกย้าย หลังจากที่ได้รับการโยกย้ายลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง ใครที่สอบผ่านและด้วยคะแนนมากเท่าไร และแล้วก็จะมีการร้องไห้คร่ำครวญ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษและจะมีการเสียใจภายหลังเพราะลูกไม่ได้รับฟังบาบา บาบาอธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกต้องไม่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดในตัวลูก ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งควรทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะจดจำพอ: อัลฟาและเบต้า อัลฟาหมายถึงพ่อและเบต้าหมายถึงอำนาจในการปกครอง ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมีคามซาบซึ้ง หากลูกเป็นเหมือนน้ำเกลือซึ่งกันและกันแล้วลูกจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นลูกของพระเจ้าได้อย่างไร? บาบายังคิดว่าลูกคือลูกที่เป็นเช่นปีศาจและมายาก็ได้คว่ำมูกลูกไว้ พวกเขาไม่แต่จะตระหนักว่าสภาพของพวกเขานั้นขึ้นลง และสถานภาพของพวกเขาก็ลดลง ลูกๆ ควรจะพยายามที่จะสอนพวกเขาด้วยความรัก ให้มีสายตาของความรัก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นพ่อจึงดึงดูดลูกๆ ลูกเช่นกันต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ด้วยความรักอย่างมากและให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่ดีแก่ลูก ด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าลูกจะกลายเป็นดอกไม้ ท่านให้คุณธรรมทั้งหมดแก่ลูก เหล่าเทพมีความรักและดังนั้นลูกต้องสร้างสภาพนั้นที่นี้ ลูกมีความรู้ในเวลานี้แต่เมื่อลูกกลายเป็นเทพลูกก็จะต้องมีความรู้นี้ มีเพียงความรักที่สูงส่งเท่านั้น ดังนั้นลูกๆ ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในบาร์ดและผู้คนก็เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ท่านมาเมื่อไหร่หรือท่านทำอะไร ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ในเวลานี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่ไม่รู้ก็ไม่สามารถที่จะอธิบายแก่ใครได้ และแล้วสถานภาพของพวกเขาก็ลดลง ในบรรดาผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนพฤติกรรมของบางคนก็ไม่ได้และพฤติกรรมของบางคนก็ดีเสมอ บางคนมาเรียนเสมอและบางคนยังคงขาดเรียน ที่นี้ผู้ที่จดจำพ่อเสมอและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองจะมาเรียน พ่อพูดว่า ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปทั่ว จงพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อลูกลืมสิ่งนี้ลูกก็ขาดเรียน เพียงเมื่อลูกมาเรียนเสมอเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกลืมลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ พ่อรู้ว่ายังคงมีเวลา กงจักรจะหมุนอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีคำกล่าวไว้ว่า ให้มีการจดจำระลึกถึงชีวาบาบา ให้มีน้ำทิพย์แห่งความรู้ในปากของลูกแล้วจึงออกจากร่างของลูก หากมีความรักต่อสิ่งใดลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย หากมีความละโมภต่ออาหารแล้วในช่วงเวลาของความตายลูกก็จะจดจำอยู่เสมอว่าลูกต้องการจะรับประทานสิ่งนั้น และแล้วสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า ตายในขณะที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใด ดวงวิญญาณต้องกลับไปอย่างเช่นที่พวกเขามาโดยไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ ความละโมภนั้นก็ไม่ยิ่งหย่อน หากมีความละโมภลูกจะเฝ้าแต่จดจำสิ่งที่มีความละโมภในเวลาสุดท้าย และหากลูกไม่ได้รับสิ่งนั้นลูกก็จะตายด้วยความปรารถนา นั้น ดังนั้นลูกๆ ไม่ควรจะมีคามละโมภใดๆ ฯลฯ พ่ออธิบายอย่างมาก แต่มีเพียงผู้ que เข้าใจเท่านั้นที่จะเข้าใจ ขอให้การจดจำระลึกถึงพ่อเกาะเกี่ยวอยู่กับหัวใจของลูก: บาบา โอ บาบา! ลูกต้องไม่พูดแม้แต่คำว่า “บาบา บาบา!” ให้มีเสียงท่องเจียบๆนั้นคงอยู่ภายใน เพียงเมื่อลูกละร่างกายนั้นในการจดจำระลึกถึงพ่อและในสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นแม่น้ำคงคาแห่งความรักที่เปี่ยมล้น ให้มีสายตาของความรักต่อทุกคน อย่าได้ใช้คำพูดที่ผิดๆ
2. อย่าได้มีความละโมภต่อสิ่งใด เป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ฝึกฝนเพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลา

สุดท้าย

- พร:** พร: ขอให้ลูกได้รับเหรียญตราในรูปแบบของสภาพที่สูงส่งในชีวิตบราห์มินของลูกและกลายเป็นจักรพรรดิแห่งดินแดนที่ไร้กังวล
- ลูกทุกคนกลายเป็นบราห์มินเพื่อให้สภาพส่วนตัวของลูกดีที่สุด ในชีวิตบราห์มินสภาพที่สูงส่งเป็นสมบัติส่วนตัวของลูก มันเป็นเหรียญแห่งชีวิตบราห์มิน ผู้ที่ได้รับเหรียญนี้จะอยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในสภาพที่สม่ำเสมอไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและจะมีความไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ พวกเขากลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนที่ไร้กังวล พวกเขาเป็นอิสระจากความปรารถนาทั้งหมดและเป็นตัวของการไม่รู้ความรู้ใด ๆ ของความปรารถนา
- คติพจน์:** เมื่อลูกจบสิ้นสำนักที่เป็นร่าง สถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหมดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตชวาริ

มหาภารตะชำระรอยในทางปฏิบัติในช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันนี้

ดูสิพวกเขาบอกว่า การต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างคาราวาสและพันธมิตรในทุ่งครุเกษตร แล้วพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ามีตรของพันธมิตร คือศรีลักษณผู้ให้คำแนะนำแก่พวกเขา ดังนั้นด้านที่มีพระเจ้าแห่งวัดฤทธาอยู่ด้วยพวกเขาจะชนะอย่างแน่นอน ดูสิพวกเขาสับสนกับทุกสิ่งอย่างไร ก่อนอื่นลูกต้องเข้าใจว่าพระเจ้าของวัดฤทธาไม่ใช่ลักษณ เป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นพระเจ้าแห่งวัดฤทธา ในขณะที่ลักษณเป็นเทพองค์แรกของยุคทองและเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ ดังนั้นผู้ร่วมขบถมาของพันธมิตรคือพระเจ้าและไม่ใช่ลักษณ พระเจ้าไม่สามารถสอนพวกเราลูกๆ ให้ความรุนแรงและพันธมิตรไม่ควรสู้รบในการต่อสู้ที่รุนแรงและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง โลกนี้เป็นสนามแห่งการกระทำซึ่งไม่ว่าผู้คนจะหวนเมลิได้ก็ตามผ่านการกระทำของพวกเขา พวกเขาจะได้รับผลที่ดีหรือไม่ดีตามนั้น ในสนามของการกระทำนี้พันธมิตรและแม่ของบาร์ตซึ่งเป็นการอวดมาราเกิดของชาติในปัจจุบัน พระเจ้ามาในดินแดนของบาร์ตและเหตุนี้เองบาร์ตจึงถูกกล่าวว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย พระเจ้าได้จุติลงมาในดินแดนบาร์ตโดยเฉพาะ เพราะการขยายตัวของความไม่ถูกต้องในศีลธรรมมาจากดินแดนบาร์ต ที่นี้ที่พระเจ้าทำลายอาณาจักรของคาราวาสด้วยพลังโยคะและก่อตั้งอาณาจักรของพันธมิตร ดังนั้นพระเจ้ามาและก่อตั้งอาณาจักรแห่งความถูกต้องในศีลธรรม แต่ผู้คนของบาร์ตได้ลืมนศาสนาที่บริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่และการกระทำที่สูงส่งของพวกเขาและเรียกตนเองว่าฮินดู เพราะไม่รู้ศาสนาของตนเอง ผู้ที่นำเสนอสารจึงได้เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น นี่คือการรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งนายที่ไม่มีขีดจำกัดเองได้บอกกับเรา พวกเขาลืมศาสนาดั้งเดิมของพวกเขาและติดกบอยู่ในสิ่งที่มีความจำกัด สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นการประณามศาสนาอย่างที่สุด เพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นศาสนาแห่งวัดฤทธา อย่างไรก็ตามสิ่งแรกต้องมีศาสนาของตนเองก่อน ดังนั้นศาสนาดั้งเดิมของตนเองของแต่ละคนคือ: ฮิน ดวงวิญญาณเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความสงบ และแล้วศาสนาของวัดฤทธา (ของร่างกาย) คือศาสนาเทพ มี 330 ล้านคนที่อาศัยอยู่ในบาร์ตเป็นเทพ เหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดที่นับไม่ถ้วน ละทิ้งศาสนาอื่นทั้งหมด เคยมีการปฏิบัติมากมายเพราะศาสนาที่มีขีดจำกัดเหล่านั้น ดังนั้นเวลานี้จึงเคลื่อนออกไปจากศาสนาที่มีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องมีโยคะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้ทรงพลังอำนาจ, พระเจ้า และเหตุนี้เองผู้ทรงพลังอำนาจ พระเจ้าแห่งวัดฤทธาคือดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่ลักษณ ดังนั้นเมื่อวงจรที่แล้วเช่นกัน ชัยชนะของฝ่ายที่มีพระเจ้าแห่งวัดฤทธา พระเจ้าอยู่กับพวกเขาได้รับการจดจำเช่นกัน อัชชะ